

man derhos holde dette Bøhave vedlige, kan der derved foraarstages bethdelige Udgifter, og jeg troer derfor, at det er bedre at holde sig til det, som Ministeren oprindeligt har foreslaet, og som han endnu er tilbøielig til at gaae ind paa, nemlig det, som er opført i det af Udvalgets Mindretal stillede Forslag. — Med Hensyn til det af den høitærede Krigsminister omtalte Forslag under Nr. 57 til § 10 maa jeg erklære, at jeg hører til det Fleertal, som i dette Punkt ikke kan følge Ministeren; men for at min Stilling ikke paa nogen Maade skal misforstaaes, maa jeg neblægge den bestemteste Indsigelse imod, at man skulde have mødt sig Ministerens Forslag enten for at udtale en Dabel eller for at udtale en Mistillid. Der er fra min Side ikke Spor af noget Saadant. Jeg erkjender villig, at den høitærede Krigsminister paa ethvert Punkt af sin Virksomhed — det vil sige, forsaavidt den er mig bekendt — har handlet fuldstændig forsvarligt, og jeg vil ikke paa nogen Maade, selv om den høitærede Minister tillægger os Hensigt til at udtale enten Dabel eller Mistillid, have det paa min Samvittighed, at jeg skulde have været med til at støtte en Udtalelse enten af Dabel eller af Mistillid mod ham. Men paa den anden Side fordrer den høitærede Minister virkelig for megen Tillid, naar han sætter sig saa bestemt mod en saa simpel Fordring som den, her er udtalt, thi det er jo et Forhold, hvori der ikke kan være Tale om, at det for Krigstjenestens Tars er nødvendigt, at den høitærede Minister faaer en saa ubunden Frihed, som han ønsker. Skjøndt jeg, som bekendt, ikke har været med til at støtte den hele Krigsordning, som den høitærede Krigsminister har sat igjennem, er jeg dog paa ethvert Trin meget tilbageholden og meget ængstelig for at lægge nogen som helst Hindring veien for, at det hele System, som den høitærede Minister repræsenterer, faaer sin fulde Udvikling i alle Retninger, saa at hvis det, hvorom der her er Tale, var en Sag, som paa nogen Maade greb ind i Krigsbestyrelsen, vilde jeg have havt megen Betænkelighed ved at staae imod Ministeren. Men det er en Sag af reent finantiel Natur, der aldeles ikke vedkommer Krigsministeren i hans Egen-

skab som Bestyrer af Krigsvæsenet, og som man derfor meget vel kan gaae ind paa uden i nogen Maade derved at udtale enten Dabel eller Mistillid til den høitærede Minister enten i den ene eller den anden Retning.

Winther: Der er to Forslag omtalte her; det ene med Hensyn til Affortning i Officerernes Gage og det andet med Hensyn til Casernernes Forsyning med Meubler. Jeg er med Hensyn til disse Forslag af den modsatte Mening af den, som det ærede Medlem for Standerborg Amts 2den Valgkreds (H. Jensen) udtalte. Det forekommer mig, at den høitærede Krigsminister fremdrog en Side af Sagen, som ikke burde oversees, den nemlig, at det efter hans Formening vilde være gavnligt for de unge Mænd at blive lagte ind paa Casernen. Dette forekommer mig at være et Hensyn, som man i Særbeleshed under den Udvikling, vort Krigsvæsen nu gaaer imøde, ikke noksom kan være opmærksom paa. De unge Mænd kunne naturligviis derved contro-leres paa en ganske anden Maade, end det er muligt, naar de ere udenfor Casernen, og dette sætter jeg stor Pris paa. Naar det er blevet sagt, at det vil koste bethdeligt at holde disse Meubler vedlige, og navnlig ved en anden Leilighed er blevet antydet, at man ikke kan være vis paa, at Meublerne blive behandlede med nogen sær Omhyggelighed, maa jeg udtale som min Overbeviisning, at den, der modtager Statens Meubler, ogsaa maa aflevere dem i forsvarlig Stand, kun med den Forringelse, som de ved ordentligt Brug maatte have lidt. Mishandling eller Tilintetgjørelse af slige Meubler er Noget, man ikke engang kan forudsætte vil finde Steb fra de Vedkommendes Side, og jeg kan heller ikke troe, at Ordenen ved Casernerne er saa slet, at dette nogetsteds vilde blive taalt af de Tilsynshavende. Jeg kan ikke see, at der er nogen Fare for, at der i Fremtiden vil blive større Udgifter ved denne Foranstaltning, og da det, som den høitærede Minister antydede, er et vigtigt Formaal, der herved kan fremmes, vil jeg for mit Vedkommende stemme for den høitærede Krigsministers Forslag. Det forekommer mig ogsaa, at, naar den Affortning, der skal finde Steb, ikke vil